

Μνημόσυνο στη Μονή Ρακόβιτσα για τα 14 χρόνια από την κοίμηση του Πατριάρχη Σερβίας Παύλου

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Σερβίας](#)

Δεκατέσσερα χρόνια από την κοίμηση του [Πατριάρχη Σερβίας κυρού Παύλου](#) συμπληρώθηκαν χθες, Τετάρτη 15 Νοεμβρίου. Στη Μονή Ρακόβιτσα, εκεί όπου βρίσκεται ο τάφος του μακαριστού Πατριάρχη που με την ταπείνωση και την αγάπη του για τον Χριστό και την Εκκλησία μπήκε στις καρδιές των Σέρβων, τελέστηκε Θεία Λειτουργία και μνημόσυνο από τον Επίσκοπο Νοβομπρντ κ. Ιλαρίωνα.

Στο κήρυγμά του ο Θεοφιλέστατος μίλησε για την μεγάλη μορφή της Σερβικής Εκκλησίας που αγάπησε τον Θεό, τη μορφή που όπως χαρακτηριστικά τόνισε αγαπήθηκε όχι μόνο από τους Σέρβους, αλλά από όλους τους Ορθοδόξους.

Στη συνέχεια ο Επίσκοπος Ιλαρίων τέλεσε τρισάγιο επί του μνήματος του μακαριστού κυρού Παύλου ευχόμενος όπως Κύριος ο Θεός τον συναριθμήσει μετά των Αγίων.

Βαθιά ασκητικός

Ο Πατριάρχης Σερβίας Παύλος (Stojcevic) γεννήθηκε στις 11 Σεπτεμβρίου 1914 στο χωριό Κούτσαντσι της Σλαβονίας (τωρινή Κροατία). Το κοσμικό του όνομα ήταν Γκόικο. Τελείωσε τις πρώτες τάξεις του γυμνασίου στην Τούζλα και το εξαετές σεμινάριο στο Σαράγεβο τα έτη 1930-1936.

Λίγο πριν την έναρξη του Β/ Παγκοσμίου Πολέμου αποφοίτησε από τη **Θεολογική Σχολή του Βελιγραδίου** (1936-1941), ενώ παράλληλα σπούδαζε στο Ιατρικό Ινστιτούτο (δύο χρόνια, διακόπτοντας τις σπουδές του εξαιτίας του πολέμου). Στις αρχές του πολέμου, για να επιβιώσει, ο μελλοντικός Πατριάρχης Σερβίας εργάστηκε ως οικοδόμος στα εργοτάξια του Βελιγραδίου. Το 1948 εκάρη μοναχός και έλαβε το όνομα Παύλος. Τα έτη 1949-1955 ανήκε στην αδελφότητα της μονής Ράτσα στον ποταμό Ντρίνα. Από το μοναστήρι της Ράτσα ο Παύλος απεστάλη για σπουδές στην Αθήνα, όπου έμεινε από το 1955 έως το 1957.

Το 1957 η Σύνοδος των Αρχιερέων της Σερβικής Ορθόδοξης Εκκλησίας τον εξέλεξε **Επίσκοπο Ράσκας και Πριζρένης**, για να διακονήσει στο Κοσσυφοπέδιο και τα Μετόχια.

Το 1988 η Θεολογική Σχολή του Βελιγραδίου απονέμει στον επίσκοπο Παύλο τον τίτλο του **επίτιμου διδάκτορα θεολογίας** και λίγο αργότερα ο ίδιος τίτλος του απονεμήθηκε από τη Θεολογική Ακαδημία του Αγίου Βλαδιμήρου της Νέας Υόρκης. Την 1η Δεκεμβρίου 1990 ο επίσκοπος Παύλος εξελέγη από την ιερά Σύνοδο 44ος Προκαθήμενος της Σερβικής Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Η πατριαρχεία του χαρακτηριζόταν από το ιδιαίτερο προσωπικό του ήθος, τη βαθιά ασκητικότητα και το φιλακόλουθο φρόνημά του, για τα οποία ο σερβικός λαός τον αγάπησε ως γνήσιο πνευματικό του πατέρα.

Εκοιμήθη ειρηνικά εν Κυρίω τον Νοέμβριο του 2009, έπειτα από διετή ασθένεια.

«Παύλος Πατριάρχης Σερβίας - Ένας Άγιος των ημερών μας»

Ο βίος του Πατριάρχη Σερβίας Παύλου κυκλοφορεί πλέον και στα ελληνικά. Το Ιερό Κοινόβιο Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Ορμύλιας, γνωστό για την ποιότητα τόσο στην επιμέλεια όσο και στο περιεχόμενο των εκδόσεών του, προσφέρει μεταφρασμένο στην Ελληνική το βιβλίο του γνωστού θεολόγου και συγγραφέα Ζαν Κλωντ Λαρσέ: «Παύλος Πατριάρχης Σερβίας - Ένας Άγιος των ημερών μας».

Το βιβλίο αυτό, το οποίο βασίζεται σε διάφορες γραπτές και προφορικές μαρτυρίες, παρουσιάζει την ζωή και την προσωπικότητα αυτού του «μικρού το δέμας» και αδύναμου ανθρώπου, ο οποίος παρέμεινε σε όλη του την ζωή ένας πτωχός μοναχός που τηρούσε παντού και πάντοτε μια αυστηρή ασκητική βιοτή.

απλός, ταπεινός και γεμάτος αγάπη, παρέμεινε πάντα κοντά στο λαό, κάνοντας το Ευαγγέλιο μοναδικό πρόγραμμα της επισκοπικής και πατριαρχικής διακονίας του.

[Διαβάστε περισσότερα για το βιβλίο ΕΔΩ](#)

Φωτογραφίες: TV HRAM